

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 13 0 К 003980 16 Кж 5
Бања Лука, 03.10.2016. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, др Вељка Икановића и Весне Антонић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против осуђеног Ж.Ц., због кривичног дјела обљубе над немоћним лицем из члана 194. став 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о његовој жалби изјављеној против рјешења Окружног суда у Добоју број 13 0 К 003980 16 Кв 8 од 09.9.2016. године, у сједници вијећа одржаној дана 03.10.2016. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба осуђеног Ж.Ц. изјављена против рјешења Окружног суда у Добоју број 13 0 К 003980 16 Кв 8 од 09.9.2016. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Добоју број 13 0 К 003980 16 Кв 8 од 09.9.2016. године осуђеном Ж.Ц. преостали дио казне затвора од 93 дана, изречене пресудом истог суда број 13 0 К 003980 16 К 2 од 14.6.2016. године због кривичног дјела обљубе над немоћним лицем из члана 194. став 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), замијењен је новчаном казном од 9.300,00 КМ, коју је дужан платити у року од 180 дана од правноснажности пресуде, а уколико је не плати у остављеном року приступиће се извршењу казне затвора.

Против тог рјешења оптужени је благовремено изјавио жалбу због битне повреде одредаба кривичног поступка и повреде кривичног закона, с приједлогом да се жалба уважи, побијано рјешење преиначи тако да му се изрекне новчана казна у износу од 2.325,00 КМ и одреди плаћање у три мјесечне рате.

Пошто је испитао побијано рјешење у складу са жалбеним приговорима овај суд је одлучио као изреци из сљедећих разлога:

Првостепени суд је правилно поступио када је осуђеном казну затвора замијенио новчаном казном тако што је један дан затвора рачунао у одређеном износу од 100,00 КМ, руководећи се тиме да он нема приходе и одређујући да је плати у року од 180 дана од правноснажности пресуде. Наиме, ако осуђени не остварује дневне дохотке у виду нето плата или по основу других примања у смислу одредбе члана 35. став 4. КЗ РС, а што је полазни основ за утврђивање висине дневног износа, онда приликом доношења одлуке о замјени изречене

казне затвора новчаном казном у смислу одредбе члана 33. став 2. КЗ РС, нема мјеста примјени одредбе члана 35. став 6. у вези са чланом 36. став 3. КЗ РС за замјену затворске казне новчаном казном у дневним износима по методологији којом се најнижи дневни износ рачуна као један дан затвора. У том случају казна затвора се замјењује по принципу одређеног новчаног износа прописаног у одреди члана 36. став 3. КЗ РС, јер о најнижем дневном износу може бити ријечи само онда када су остварене претпоставке из члана 35. став 4. и 5. КЗ РС за изрицање казне у дневним износима. С обзиром да је извршена замјена казне затвора која је изречена пресудом правилно је суд одредио да се рок за њено плаћање рачуна од правноснажности те пресуде, а што је овлашћен одредбом члана 35. став 7. КЗ РС. Зато поступајући на наведени начин првостепени суд није повриједио кривични закон на штету осуђеног, као што се у жалби неосновано наводи.

О свему томе побијано рјешење је дало образложење, које као ваљано и потпуно прихвата и овај суд, тако да нису основани жалбени приговори о недостатку разлога и тиме почињеној битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС.

Из наведених разлога жалба осуђеног није основана, због чега је ту жалбу ваљало одбити на основу члана 337. став 3. ЗКП РС и одлучити као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић